

avé în viațioresc, dar vomu avé mame culte, unu lucrú, carele sperámu, trebuie se ımple de bucuria inim'a fiacarui romanu.

Dorimú deci din inima, cá acésta tenera institutiune se progresa, si se fia imbracisiatá cá mai bine de romani. Mamele bune au fostu totdeauna fundamentulu si factorulu principalu in desvoltarea popóreloru. Crescerea mameloru bune trebuie se ne fia cára la toti un'a din ideile conducetórie in opulu celu mare alu desvoltării poporului nostru.

Omilia

séu cuventare analitica asupra rugatiunei domnesci séu „Tatalu nostru.“

Fratiloru! Din tóte rugatiunile, ce inaltia crestinii lui Ddieu, cea mai escelenta, mai venerabila si mai santa e rugatiunea domnescá séu *Tatalu nostru*. Se dice mai venerabila si mai santa, fiindu cá este data de insusi Domnulu si mantuitorulu nostru Isusu Christosu, de aceea se si numesce ea *rugatiune domnescá*. Cea mai alésa séu escelenta este ea, fiindu cá in pucine cuvinte cuprinde tóte pentru cáte se cuvine a-ne rugá lui Ddieu. „Tatalu nostru, dice unu parinte alu bisericeii, cuprinde in sine nu numai rugatiunea cum se cuvine ea se fia, intermediulu potrivit de-a vorbi cu Ddieu, si lucrurile, ce trebuie se le céra ómenii, - ei deodata cuprinde tóte invetiaturile si ora-duelile Domnului nostru Isusu Christosu, astfelu cá, in rugatiunea acést'a se afla reasumata in scuntu tóta evangeli'a.“

Tatalu nostru, dupa cum aflamu in scrierile santiloru parinti, s'a introdusu inca din veacurile celea d'antain a-le crestinismului, in servitiulu divin, la sant'a liturgie si la tain'a botezului. Maic'a nóstra biserica la inceputu tienea in ascunsu, rugatiunea acést'a, facia de necrestini, pentru santiana ei cea mare, iertandu numai crestiniloru, ca se-o cunoșca si se-o invetie. De aceea se pr-cedéza ea inca si astadi la sant'a liturgie de urmatórele cuvinte introductóre: „Si ne invrednicesc pre noi stapanu cu indreznire fara de osenda a cutezá si a te chemá pre tine Ddieulu celu cerescu Tatalu si a dice“; pentru cá nu erá cuviinciosu nici demnu, ca necrestinii, cari nu erau inca fiii lui Ddieu prin botezu se numesca pre Ddieu Tata. Cu deosebire opriá biserica impartasirea acestei rugatiuni necrestiniloru pentru cererea „Panea nóstra cea de tóte dilele dá-ni-o noua astadi“ fiindu cá crestinii intielegeau sub „panea de tóte dilele“ tain'a santei cuminecaturi, pe carea nu voiau nici cu unu pretiu se-o descopera necredinciosiloru. Astadi rugatiunea „Tatalu nostru“ se rostese nu numai la sant'a liturgie si la botezu, ci si la tóte servitiile bisericesci. Pentru aceea, cu ocas'unea de astadi, voiu cercá se ve aratu mai deapópe intielesulu acestei rugatiuni, sublime esplicandu antain: *chiamarea séu invocatiunea cu celea trei cereri d'antain, si apoi cererile celea patru din urma.*

I.

Rugatiunea domnescá incepe cu urmatórea scurta invocatiune: „*Tatalu nostru, carele esti in ceriuri.*“

1. Aci mai antain se nasce intrebaru, pentru ce numimú noi pre Ddieu *Tata*? In adevéru, dulcele nume de *Tata* cu preferin'ia detorimú a-lu dá lui Ddieu,

pentru cá elu este creatorulu nostru, lui detorimú viația nóstra si totu ce avemú. Si daca copii numescu tata pre omulu dela care si-au esistinti'a, educatiunea si subsistinti'a lorú, cu cátu mai alesu compete numirea acést'a lui Ddieu, creatorulu nostru, dela care am dobanditu totu ce avemú si ce suntemú. De aceea dice mantuitorulu nostru: „N'aveti decát unu parinte, care este in ceriuri“ (Mat. 23.9). Cu deosebire numimú pre Ddieu *Tata*, fiindu cá in santulu botezu elu ni a datu o viația nóua supranaturala, ne a facutu fii sei si mostenitorii imperatiei sale. „Vedeti, dice apostolulu Ioanu, ce feliu de dragoste a datu nóua Tatalu, ca fii ai lui Ddieu se ne numimú si se fimú.“ (I. Ioanu 3. 1).

Ce norocire, ce mangaiere pentru noi, fratiloru, cá Ddieu este parintele nostru! Nimene, in adevéru nimene, nici sermanulu orfanu inca nu se póte plange cá elu e parasitu, cá n'are *Tata* nici *mama*, care se se ingrigésca de sórtea lui. Fia, cá voi nu aveti pre nimene in lumea acést'a, care se ve primésca sub scutulú seu, aveti insa unu tata, care se ingrigesce de voi, si acést'a e parintele vostru celu cerescu, atotu puterniculu si pré bunulu parinte. Parintii naturali adeseori nu potú ajutá copiiloru sei nici pe langa cea mai mare bunavointia. Insa, care lipsa si neajnsuri nu le póte suplini parintele cerescu? Parintii naturali nu simtu totdeauna iubirea pentru copii lorú, si asia, togmai daca ar sci, ei nu voiescu se le ajute; insa este óre vre-o nenorocire, in care prea bunulu parinte cerescu se nu voiasca a ne ajutá? Nu! Dar se nu uitamu, fratiloru, cá noi deodata avemú si detorintie catra Ddieu, parintele nostru cerescu. Noi trebuie se fimú catra elu totdeauna cu cea mai profunda veneratiune, cu cea mai intima iubire si cu cea mai perfecta umilintia, si aceste trei detorintie se le ımplimú cu consciintia si cu credintia in tóta viația nóstra. cáci astfelu numai vom putea privi la elu cu incredere fiasca si-lu vom putea numi cu dreptu cuventu *Tata*.

Christosu ne a invetiatu se dicemú *Tatalu nostru*, nu *Tatalu meu*, indegetandu-ne prin cuventulu nostru, pe care l'a pusu in gur'a tuturorú invetiaceiloru sei, cá omenirea rescumparata nu forméza decátu o singura si aceeași familia in ochii lui Ddieu, si noi avemú se ne intimpinamu ca frati unii pre altii. Ddieu e parintele tuturorú ómeniloru, acelorú avuti si acelorú seraci, a celorú mari si a celorú de josu, a celorú buni si a celorú rei de o potruva. Iudeii credeau e Ddieu numai pe densii ii iubesece, ér pe celelalt popóre le-a lasatu in voi'a sortii si a intemplare. Insa desiarta e credinti'a acést'a. Ddieu voiesce s'fia parintele tuturorú; elu imbracisiazá pre toti cu dragoste, se ingrigesce ca toti se se faca partasi fericirei temporale si vecinice. Pentru aceea a trimisu elu in lume pe unulu nascutu fiulu seu, ca se rescumpere nu numai pre judei ci si pre pagani. Deosebi, noi crestinii numimú pre Ddieu *Tatalu nostru*, fiindu cá prin renascerea nóstra in bai'a santu'ui botezu, elu ne-a primitu de fii ai lui. De aceea dice Mantuitorulu Christosu invetiaceiloru sei si tuturorú, cari credú intr'ensulu: „Voi toti sunteti frati“ si „Unulu este Tatalu vostru, celu din ceriuri.“ (Mat. 23. 24.)

Cuvintele „*carele esti in ceriuri*“ ne invetia antain, cá ceriulu este cu deosebire locul unde se aratá lumina marirei lui Ddieu in deplin'a ei stralucire. Desi in adevéru Ddieu se afla pretutindenea de facia, dupa cum insusi dice: „Au nu ımplu eu ceriulu si

pământul? (Jerem. 23. 24). Toțiși, fiindu-și elă spiritul, ființa nemărginită, noi omeni, cari suntemu ființe mărginite, cuventu mai potrivitu nu avem, cu care se însemnamu patriă ființei nemărginite, decât cuventulu „ceriu“ prin care știința a-tronomică esprime ună spațiu imensu, cu o multime nenumărată de corpuri luminoase și sisteme solare, unu spațiu în care lumi preste lumi se nascu și disparu, dela a carui hotare estreme, până unde adevăra știința a potutu că se ajungă, se observă și mai încolo nori de cetăți, dela cari putem deduce la esistența unui spațiu de lume și mai departatu.

Cuvintele „carele estă în ceriuri“ mai de parte ne aducă aminte, că noi nu trebuie se mărginim speranțele noastre la lumea acăstă, că noi nu suntemu pe acestu pământ decât într-o stare transitorie, și astfel, adevărată noastră patrie este în ceriuri, unde este parintele nostru, adevăra într-o sferă superioară de fericire și nemurire. Acăsta patrie în care s'au matatu multi din frații noștri, trebuie se-o dorim și noi neîncetatu, până când ne aflăm aici în valea plângerii!

În fine cuvintele „carele estă în ceriuri“ ne aducă aminte, că noi în timpul rugățiunei se înălțăm mîntea și toată gîndirea noastră dela cele pămîntesci și trecătoare la cele ceresci și netrecătoare. La acăstă ne îndemna și maică biserica, cându dice prin rostulu preotului „Susu se avemu inimile.“ Susu, adevăra la Ddieu, se concentramu toate simțimintele și cugetările noastre!

Acăstă este preambululu rugățiunei domnesce sêu Tatalu nostru, după care urmăza apoi celea șapte cereri.

2. Cererea cea d'antăiu sună: „Santiasca-se numele teu.“ Cu dreptate sta cererea acăstă în locul primu, pentrucă destinațiunea și dorința noastră cea mai alăsa pre pământu este că se santim numele lui Ddieu, adevăra se laudăm și se preamarim pre Ddieu prin faptele noastre celea bune. Cuventulu a „santiaci nu însemnăza a-lu face santu. Ar fi o ratacire a crede, că noi am putea adăoge ceva la santianța lui Ddieu, căci elu este santu prin sine însuși, santu după ființa, ba celu mai santu între santi! Acăsta santianța a-lui o serbăza heruvimii și serafimii cantandu neîncetatu: santu, santu, santu e Domnulu Sabăotu, plinu este ceriulu și pământulu de marirea lui.

Cuventulu a „santi“ însemnăza antăiu a „tîné intru santianța“ sêu a „tîné în onore“. Cându dicem dăra „Santiasca-se numele teu“, prin acăstă dorim și cerem, că totu omulu se păzescă cu santianța numele lui Ddieu, adevăra se se ferească de sudalmi, de-a jură strembu, că unu cuventu se se ferească a luă numele lui Ddieu îndesiertu. După limbăgiulu santei scripturi a „santi“ adeseori esprime a preamari. Fiindu însă, că sub „numele lui Ddieu“ trebuie se întielegem pre Ddieu însuși, de aceea cererea „santiasca-se numele teu“ se ia și în întielesulu acăstă: preamaritu se fia numele lui Ddieu de noi și de toti omeni. Noi însă vom preamari pre Ddieu, dacă ilu vom recunoscă de bunulu celu mai mare și mai deseversitu, și că pre atare ilu vom respectă, veneră și adoră neîncetatu.

În cererea: „Santiasca-se numele teu“ ne rugăm că toti aceia, cari nu cred în adevăratulu Ddieu și nu-lu cunosc pre elu, luminați cu lumină dumădiească, se se întorcă și se-lu cunoscă, se-lu onoreze și se-lu adore, că astfel și prin ei se se premarască

numele lui Ddieu. Pe langă acăstă rugăm pre Domnulu și Dumădieulu nostru că și aceia, cari pōrtă numele creștinății, însă au o credința ratacită și petrecu o viață păcătoasă, se se întorcă și se părăsescă viața păcătoasă, vietuindu de acum înainte cu evlavie și în adevărată credința, după cum ne înveta mantuitoariulu nostru dicendu: „Fiti deseversiti precum Tatalu vostru celu cerescu deseversitu este.“ (Mat. 5. 48). Dăra asiadara vom luă în serioasă cererea acăstă, negreșitu, noi trebuie că se implinim toate căt: se receru, pentrucă ea se fia primită la Ddieu, și nu numai însine se petrecem viața nepătată și santă, ci dădăta se nisum a promovă preamărirea lui Ddieu între toti omeni. Se învetiam cu sîrgința pre cei neînvetiați, se aducem pre cei rataciti la calea cea bună, și ne rugăm pentru cei păcătoși, cu deosebire se stralucim cu faptele și esemplele celea bune înaintea fiăcarui, precum dice Christosu: „Asia se lumineze lumină vōstră înaintea omenilor, că vedindu faptele vōstre celea bune, se marască pre Tatalu vostru celu din ceriuri.“ (Mat. 5. 16).

3. Destinațiunea noastră pre pământu este, după cum ată auditu, fraților, că se cunoscem și se iubim pre Ddieu, și astfel se preamarim numele lui; de aceea dicem noi în cererea cea d'antăiu: „Santiasca-se numele teu.“ Ddieu însă este singuru imperatulu lumii; elu imperatiese și va imperati totdeuna prin suveranță și puternicie. Trebuie dar, că noi se dam omăgiulu cuvenitu suveranei puternicie a-lui Ddieu. Acăstă este subiectulu cererii a dōna care sună: „Via imperati a ta.“ Imperati a lui Ddieu, ce-o cerem în aceste cuvinte, este de trei feluri: imperati a lui Ddieu în mijloculu nostru, adevăra santă biserica, imperati a lui Ddieu în launtrulu nostru, adevăra imperati a darului și a dragostei lui Ddieu în inimă noastră, și imperati a lui Ddieu de asupra noastră, adevăra imperati a ceriurilor. Isusu Christosu însuși numescă biserica și imperati, cându dice: „Se cade mie se vestescă imperati a lui Ddieu, că pentru acăstă sum trimisu“ (Luca 4. 43). Acăsta imperati, care e biserica noastră dreptcredințoasă, s'ă întemeiatu pentru mantuirea neamului omenescu; ea este barcă lui Noe, în care toti cată se între, dacă voiescu a-se mantui cu adevăratu. Cu toate acestea, încă și astăzi se află foarte multi omeni de parte de imperati acăstă; optu sute milioane sunt necreștini, și biserica creștină abia numera preste trei sute și cincideci milioane credințoși. Se ne rugăm la Ddieu, fraților, că se trimită lumină credinței creștine asupra tuturor, cari zăru în întunecă și în umbră mōrtii, se-ii îndrepte că cuventulu adevăralui, că se fia toti unu staulu și unu pastor!

Imperati a lui Ddieu, pentru care ne rugăm în cererea a dōna este imperati a darului și a dragostei lui Ddieu în inimile celoru drepti. „Imperati a lui Ddieu este imperati a darului, care consta în dreptate, în pace și în bucuria ce dă Santulu Duchu.“ (Romani 14. 17) În imperati a acăsta ne aflăm totdeuna, dacă în inimile noastre locuesce Duchulu Santu și nu domnescă în noi păcatulu. Cerendu că ea se vie, noi cerem că se nu ne lase Ddieu a cadă în păcatu de mōrte, și dacă am și cadutu, se ne aducă ărași la calea pocăinței; mai de parte cerem că toti omeni se vietuiescă în dreptate și se aiba pace între densii. Acăstă este imperati a lui Ddieu, în launtrulu nostru! Căutați dar fraților, se practicați în fapta cererea acăstă servindu însive cu zel

lui Ddiu, cât si mai alesu indemnandu pre toti ómenii la virtute si la blandetia.

In fine, sub imperati'a lui Ddiu, intielegemu imperati'a ceriurilor, la care va invitá Christosu in ciu'a judecatii de pre urma pre alesii sei cu cuvintele: „Veniti binecuventatii parintelui meu, mosteniti imperati'a, care este gatita voua dela intemeierea lamai“ (Mat. 25. 34.) Acésta este imperati'a pazei; acolo „mórtea nu va fi mai multa nici plangere, nici strigare, nici durere nu va fi mai multa, cáci cele d'antaiu au trecut.“ (Apocalipsu 21. 4). Ea este imperati'a ferícirei nesfersite, dupre cuvintele urmatóre a-le apostolului: „Ochiulu n'a vediatu, urechi'a n'a auditu, si la inim'a omului nu s'au suitu care a graita Ddiu celoru celu iubescu pre densulu.“ (1. Cor. 2. 9.) Acésta imperati'a gloriósa este scopula nostru finala, toti suutemu chiamati acolo; de aceea se cade, ca se inaltiamu manile si inim'a nóstra catra Ddiu si se ne rugámu: „*Vina imperati'a Ta!*“

4. Insa ca se fia ascultata cererea nóstra la Ddiu, este neincunjuratu de lipsa, ca noi se implinim voia lui, cáci dice Mantuitoriulu Christosu: „Nu totu cela ce-mi dice mie: Dómnne, Dómnne, va intrá intru imperati'a ceriurilor, ci cel'a ce face voia Tatalui meu, care este in'ceriuri. (Mat. 7. 21.) Pentru aceea se dice in cererea a treia: „*Fia voia ta precum in ceriu si pre pamentu.*“ Legile, care constituie pe omulu moralu, séu consciinti'a, ca si legile positive, date de Ddiu, sunt expresiunea vointiei lui. Acésta vointia in regula este urmata pururea in ceriu, de cetele angeriloru si a-le santiloru. Nu totu asemenea si pre pamentu! De candu cu caderea omului d'antaiu in pecatu, mintea omului s'a intunecat si inim'a lui este aplicata mai multu spre reu decatu spre bine. De aceea ne rugámu lui Ddiu, ca noi si toti ómenii se implinesca voia lui, precum o implinescu deapurarea angerii in ceriuri, cu credintia si in dragoste, in scopulu ca se preamarimú santu numele lui. Er prin vointia lui Ddiu intielegemu totu ce cere elu ca se lucrámu pentru mantuirea nóstra. Aci se tiene implicirea porunciloru damnediesci si bisericesci, precum si detorintiele, care le avemu in viéti'a sociala, pentru cá si implinirea acestor'a contribue la mantuirea nóstra.

Prin cererea: „*Fia voia ta*“ dechiarámu totodata, cá noi ne *supunemu cu deseverire vointiei lui Ddiu*. Este detoria nóstra cea mai santa, ca se ne supunemu vointiei lui Ddiu, cáci elu e stapanulu nostru si noi cu totu ce avemu ai lui santemu. Daca n'am urmá vointiei lui, prin acésta ne-am pute in o stare de revolta contra lui Ddiu, aratandu cá nu voimú a-lu recunósea mai multu de stapanulu nostru. Insa noi ne putemú supune cu cea mai deplina incredere vointiei sale; elu e parintele nostru si totudeuna voiesce binele ómeniloru. Mantuitoriulu nostru dice: „Daca voi rei fiindu, sciti se dati dári bune fiiloru vostri, cu cátu mai vertosu Tatalu vostru celu din ceriuri, va dá cele bune celoru ce ceru dela densulu.“ (Mat. 7. 11.) Pentru aceea *Ja Dómnne voia ta precum in ceriu si pre pamentu!*

Pana aci vi-am esplicatu partea prima din rugatiunea Tatalu nostru. Cele d'antaiu trei cereri, precum ati auditu, sunt pe atátu de maretie in privinti'a cuprinsului, cátu de frumósa e si ordinea, in care urméza ele un'a dupa alta. In cea d'antaiu ceremu, ca se se santiasca numele lui Ddiu, pentru cá detorinti'a nóstra este, mai pre susu de tóte se cunóscemu pre Ddiu, se-lu ómorámu si se-lu iubimú. Dupa aceea

ceremu, ca se vie imperati'a lui Ddiu intre noi, cáci, daca Ddiu stapanesce in noi, atunci ca pre bunulu celu mai mare, negresitu ilu vom si iubi si preamari. In fine ceremu, ca se fie voia lui Ddiu, adeca intre legea lui si faptele nóstre se domnéasca armonia, se nu avemu alta regula, dupa care se urmámu, decátu vointia lu Ddiu.

Acuma voiu trece cu esplicarea mea la cele patru cereri din urma.

(Va urmá.)

Tienut'a Serbiloru facia de Romani in caus'a despartirei ierarchice.

(Continuare.)

Iéta si circularile referitóre la aceste scene triste causate prin serbi, numái pentru cá romanii au staruitu la emanciparea bisericeii si despartirea ierarchica:

Pré bine incuviintiate Prototropresviteru nóue iubite!

De vreme ce fostulu prototropresviteru alu Lipovei *Dimitrie Petroviciu*, sub nume mincinosu Stoichescu in stare suspendata fiind a indresnitú dela rebelantii unguresci a primú ocarmuirea bisericeii in pazit'a de Damnedieu eparchi'a nóstra, si cu mare revna indemná mergendu intru tóte deprinderile vindictoriloru Maiestatii Sale cesaro-craesci, a orandui stramutarea preotiloru, si a isdá dispensatii, precum si alte orandueli diecesane nelegiuitu a face, fiindu noi legiuitu Episcopu diecesalnicu; dreptu acésta veti bine voi cuviintieni'a vóstra prin vestirea circulariului acestuia de pe amvonu a face norodului cunoscutu, cumca tóte oranduelile sus amintitului suspendatu prototropresviteru ca nelegiuite se privescu.

Facendu-ve cunoscutu binecuvintieniei vóstre ve poruncimú ca se trimiteti ce mai curescú insemnarea dispensatiiloru prin tr'ensulu date spre impartirea binecuventarei Archipastoresci, si se oranduiti inserierea circulariului acestuia in protocolulu cuviinciosu.

Binecuvintieniei vóstre

In Temisióra 13 augustu 1849.

Panteleimon Jivociu
Episcopa.

Nr. 90, 113, 114.

Pré cinstite dnule Prototropresviteru!

De vreme ce preotulu Georgiu Petcu, depusulu parochu a Sagului in armarea fara de legiloru sale celoru mari politicesci pe langa depunerea din preotie si despoerea de parochia. Da inca si pe arestu cetatienescu de patru ani in fere. Éra preotii Dimitrie Petroviciu mincinosulu Stoichescu, depusulu prototropresviteru a Lipovei, si Stefanu Iliev, depusulu parochu a Fabricului, carii dupa 2/14 aprilie 1849 primira si implinira poruncile conventului celui rebelu si necredintiosu din *Debretinu*, si se sirguiau fórté tare a ridicá rescóla impotriva óstei imperatesci Austriacesi si Rusesei, tiladu aieve cuventári, éra Dimitrie Petroviciu mincinosulu Stoichescu cá Diecesalnicu locuitoriu, de locu au indemnatu si au cumpatatu preotimea supusa catra necredintia, sunt din partea maritului cesaro-craescu judetiu ostasiescu a Voivosiméi Serbiei si a Temisialui din Banatu pentru fara de legile loru cele mari, a necredintiei catra pré sancta cesaro-craescu Maiestatea Sa dovedita, pe langa

despoarea de totu binele loru miscatoriu si nemiscatoriu, pe aresta cetatienescu de 12 ani in fere osenditi; éra fetiile preotiesci cu asemenea pedépsa prin jud-cata mirenéscă injugate trebue dupa prescrierea canneloru 25 a santiloru apostoli si 51 a santului *Vasilie*, precum si a capului 8 alu sintagmei lui *Martin Bastariu*, si iachetura 12 a novelei lui *Iustinianu* 83, prin cuviincioasa stapanire duhovnicéscă si despre darula si de coversirile preotiei; dreptu acést'a preotii *Georgie Petcu*, *Stefanu Iliev* si *Dimitrie Petroviciu* mincinosu *Stoichescu* cu puterea Escelentiei Sale dlui *Panteleimon Jivcoviciu*, pravoslavniculu Episcopu diecesanu a Timisiórei, Consistoriomului acestuia pentru asemenea intemplantare ingaduita de darulu preotiescu si de parochiile sale in veci se despoe, si cei doi din urma si din numerulu inpreuna siedietoriloru consistorialnici se depune.

Fiindu dara degradati'a pomenitoru *Georgie Petcu* in a 4 fauru a. e. éra alui *Dimitrie Petroviciu* mincinosu *Stoichescu* si alui *Stefanu Iliev* in a 11 fauru a. e. pre langa inainte vestire susu atinsei sententii consistoriale tuturoru degradatoru ficuta, si despoere de barba, si de vesmintele preotiesci, precum si pre langa predarea densiloru, ca a ómeniloru mireni stapanirei militare, spre tienerea pedepsei, cu care sunt injugati prin comissi'a consistoriala implinita; nu amanareti pré cinsti'a vóstra prin slobodirea circulariului acestuia, si publicarea densulu dupa amvonu in tóte bisericile districtului vostru a insciinti'a, precum binecuvintiat'a preotime, asia si pravoslavniculu poporu despre depunerea diu preotia a celoru cu necredintia catra preasanta C. Craésescu Maiestatea Sa adeca: alui *Petru Petcu*, *Dimitrie Petroviciu* mincinosu *Stoichescu*, si alui *Stefanu Iliev* si a mijloci in scrierea circulariului acestuia in protocolulu cuviinciosu.

Din sessi'a consistoriala a Temisiórei in 4 si 9 februarie 1850, tienuta

in numele Escelentiei Sale Episcopului consist. eparch. alu Timisiórei.

Binecuvintiate protopresvitere noue iubite!

Fiindu din cuprinsulu pré cunóscerei a maritului cesaro-craescu judetiu ostasiescu a Voivodimai Serbiei si a Banatului timisoranu din a 27 iunie a. e. purcese apriatu; cumca suspendiruitulu preotu *Stefanu Chiriloviciu* altmintrelea *Chirilescu*, administratorulu parochiei *Muraniului*, pentru fara de legile sale cele pré mari politicesci, nu numai nu se póte curati, ci si de diregatori'a sa are a fi despoiatu, acelasi preotu astadi prin publicarea sententiei consistoriale din 10 septemvre a. e. purcese, de darulu preotiescu si de parochia in veci s'au lipsitu, si ca degredaruita a fi socotitu; nu amanareti dara binecuvintieni'a vóstra prin slobozirea circulariului acestuia a insciinti'a degradati'a disulu *Stefanu Chiriloviciu* binecuvintiatei preotimi parochiale vóua incrediuta cu acea indireptare, cá circulariulu acest'a dupa vestirea densulu de pe amvonu se-lu introduceti in protocolulu cuviinciosu.

Intru altele cu binecuvantare Archipastoréscă súntem diu sessi'a consistoriala, Timisióra in 21 septemvre 1850

p é binevoitoriu

Panteleimon Jivcoviciu m. p.
Episcopu.

Astfeliu dicu! se fini acésta tragedia trista pentru preotimea si poporulu romanu din Banatu, comisa din nerusinarea serbiloru, a Episcopului *Panteleimon* si a consistoriului seu celui varvaru, nu

pe truca dóra romanii l-au facutu vre-o nedreptate, séu au comisu vreunu pecatu politicu in contra maiestatii sale si a tronului, ci sub pretestulu acest'a simplu numai din caus'a aceea cá au pretinsu alu seu, despartirea ierarhica. *Eutimie Murgu* si *Stefanu Chirilescu* fusera detienuti in temnitile patriei si dupa unu restimpu de doi ani cu ocasiunea atentatului asupra vietiei Maiestatii Sale imperatului, fusera agratiati; éra *Georgie Petcu*, *Stefanu Iliev* si *Dimitrie Petroviciu* *Stoichescu* fusera deportati la *Olmütz*, si de aici *Georgie Petcu* la *Kufstein* in *Tirolu*, ér cesti doi la *Iosefstadt* in *Bohemia*, unde *Stefanu Iliev* si muri. Dupa o robia de patru ani cu ocasiunea nascerei principesei *Sofia*, la anulu 1855, *Petcu* mai terminandu-si robia fusera agratiati cu totul, si prin urmatorulu lui *Panteleimon Jivcoviciu* Episcopulu *Samuilu Masieroviciu*, unu omu de o natura mai domóla, cultu si de omenia, cunoscenduli-se nevinovati'a, dupa ce s'au santitu de non fusera repusi in oficiulu mai din nainte si anume: *Georgie Petcu* in *Bazosiu*, *Stefanu Chirilescu* in *Cebza* si *Demetriu Petroviciu* *Stoichescu* in *Belintiu*, si de aici promovatu la protopopiatulu *Fagetului*. Ba acestu Episcopu umanu, care a aretatu mai putina resistintia, de cat toti antecesori sei fatia de recastigarea metropoliei romane si independintiei ierarhice, a aplicatu si in centru, in *Temisióra* protopopu de originea nóstra, pre actualulu protopopu *Melciu Droghiciu*, si nu santi'a mai multu pre preotii de nationalitatea romana, in capela din podulu resiedintiei sale si in limba serbéscă; ci in biserica catedrala in limba romanéscă, cum m'au santitu si pre mine, pentru care Dumnedieu se-i érte pacatele si tierin'a sei fie usióra.

Episcopulu *Panteleimon Jivcoviciu* plenipotentiatulu ierarhiei serbe in góalele romaniloru, isi estinse persecutiunile sale nu numai asupra aceloru romanu, care au participatu la adunarea din *Lugosia* si suspitiona de tradure inalta; ci si asupra aceloru romanu pacinici si linisciti, cari engeta a-i sta in cale, si se temea, ca nu cumva cu timpu prin invetiaturile sale se devina per'culosu pentru ierarhia serba, si apa atori acelei romane, precum in contra lui *Genadie Popescu* profesoru de teologia in *Aradu* si *Archimandritu*, care debui se iasa din patrie, si a abdice de dreptulu cetatienescu austriacu, si a petrece ca profesoru si directoru la scótele romane din *Bucuresci* pana la mórté, care se intempla acum sunt doi trei ani, apoi asupra lui *Tarichie Popescu* unu altu profesoru de teologie la *Aradu* si administratorulu eparchiei *Aradului* dupa mórtéa lui *Gerasimu Ratiu*, pe care lu luà din mijloculu si sinulu romaniloru, ca se nu póta face nimicu pentru densii, nici se-si aduca aminte de ei, si-lu dusera in pustiitetele *Georgetegului* in mijloculu serbiloru de *Archimandritu*, unde repausa ca unu romanu zelosu, dara fara a fire pututu face ceva pentru ai sei, si in loculu lui se aplicà la *Aradu* de Episcopu *Procopiu Ivacoviciu* romanu de nascere, dara dupa serbi mai multu serbu de cât romanu, ca unulu ce erà crescutu intre ei, inse venindu Episcopulu *Procopie* la dieces'a sa, aretà cu fapt'a, ca elu e cu truçu si sufletu romanu, fiindu primul dupe *Siaquna*, care au conlucratu mai multu la despartirea ierarhica, pentru care au meritatu a fire alesu de ala doilea metropolita a romaniloru, ba fiindu unu omu de caracteru firmu cu convoirea romaniloru fuse alesu de serbi si de patriarchu *Carlovetiului*, pe care lu-guvernéza si astadi pre care Ddieu se-lu tienia la multi ani fericitu.

(Va urmá.)

D i v e r s e.

* **La 30 Augustu**, aniversarea luării Griviței — scrie „Monit. Rom.” — s'a serbatu în toată țiera cu solemnitate, unu parastasu pentru sufletele mortiloru cadiuti în lupta pentru independentia. În capitala, după parastasu, a fostu și unu Te Deum pentru această biruință; serviciulu s'a celebratu de Eminentia S'a primatulu Romaniei. La serbare a asistatu întregulu consiliu de ministri, Corpurile legiuitorie și toate autoritățile civile și militare. După terminarea Te Deumului trupele, reprezentate prin detașamentele din toate legionile gardei civile și din toate corpurile garnisonei, au defilatu înaintea dlui presedinte alu consiliului. Cu ocaziunea trecerei în revista a gardei nationale, D. ministru de resbulo s'a adresatu cu următoarele cuvinte: „Se trăiască A. S. R. Carolu I Domnulu Romaniloru, Capitanulu Nostru” și la care au respunsu urările unanime ale asistentiloru. La receptiunea trupelor de lăna s'a uratu pentru vecinică memoria a luptatoriloru pentru independentia.

* **Operatiune teribi'a.** Este aproape o luna și jumătate, de candu la Paris, unu teneru de 22 de ani beu acidu sulfuricu dintr'o sticla, crediendu că este apă. În urm'a acestui accidentu, nenorocitul fu dusu la spitalulu Saint-Louis, în prada unoru suferințe îngrozitoare provocate de arsurile interne ale acidului. Chirurgicalu de serviciu constatandu că o parte a stomacului gravu atacata era atinsa de gangrena, încercă „in extremis” o operatiune teribila. Cu o tăietura singura de bisturiu deschise abdomenulu pacientului, puse stomaculu la lumina și apucandu acestu organu lu scose încetu afara din pantece, apoi delimitandu portiunea gangrenata, o sectionă de o întindere de mai multe centimetre, și scose toate punctele atinse de vitriolu; cosul ran'a ce facuse și asedia exact stomaculu la locu. În urm'a acestei operatiuni chirurgicale, ranele se cicatrizară cu totul și adi bolnavulu mânca și bea casi mai înainte. „Fem. Rom.”

* **Tunelulu Simplon.** Lucrarile cele mari se succed pe fă-care di. Alpii voru fi încă o-data strepuns și tunelulu ce se va construi va fi celu mai mare ce s'a construit vreodata. Tunelulu Simplon va ave 18,507 metre lungime! Tierile interesate la această lucrare sunt Elvetia, Italia și Franca. Galeri'a Simplon va fi atacata la 677 metre înălțime despre Italia și la 711 metre despre Elvetia, adică numai 35 de metre de asupra nivelulu Ronului la Brieg. Tunelulu St. Gothard este strepunsu la 1152 metre desupra marci, cel de la Mont-Cenis la 1333, era tunelulu Brenner la 1366. Cheltuelile necesitate de nouă constructiune se ridică la 136,500,000 franci. „F. R.”

* **Telefonulu la Paris.** Compania lui Edison a obținutu autorizarea de a stabili în Paris o rețea de linii telefonice. Multămita unui micu pretiu plătitu pe lună, toată lumea va potè vorbi și corespunde de la unu capetu la celalaltu alu orasiului. Pana adi se vindea gadiulu și apa la domiciliu; de aci înainte se va vinde și cuvântulu. Telefonulu Edison va deveni poporanu în Europa, eum este deja în Statele-Unite, unde e exploatatu de unu anu de catra puternic'a compania Western Union Telegraph. Esperientie oficiale au demonstratu superioritatea sa asupra sistemeloru celorlalte. Deja companiile drumurilor de feru au hotaritu a lu adopta pentru a corespunde la distanțe mari. Exploatarea va începe în curendu.

„F. R.”

* **Bismark nu potè dormi noptea.** Mr. Kelley, unu însemnatu agentu americanu a facutu dilele aceste a visita principelui Bismark. Cancelarul Germaniei l'a primitu, rezematu cu spatele de mas'a sa de lucru: antaiu s'a plansu, că acumu nu mai potè lucra atâtu de multu ca de alte ori, apoi că nu potè adormi nici o data de cât catra diua. Tacerea după mediulu noptei, continua elu, e înfricosiata: ea trezesce toate spiritele rele în sufletulu meu și me face o jertfa a fantasiiloru mele, și pentru a scapă de ele, trebuie se me scolu, se umblu, se citescu séu și scriu. De multe ori imi închipuescu cu aceste ocaziuni debateri, ce vor avea se le țienă dusimani mei și imi daiu respunsurile mele; asemenea fiindu-mi adese-ori frica, se nu uitu ideile și cuvintele, la parere foarte pline de efectu, ce mi-se desteptau atunci, me sculimu și le punemu cu îngrijire pe hartia. Nici odata nu le-am gasitu însă bune de aplicatu, ele erau totdeauna pré subtile, pentru a putè face trebuința de ele întremeni practici, ér hartia și cernel'a, cari se afla totdeauna la capataiulu patului meu, erau respite fara folosu. Când ajunge la urechile mele, antaiulu sgomotu alu dilei, începu se dormu și adormu pana la 11, 12, ba une ori și pana la 1 óra. Când sunt la mas'a mea, la țiera nu asi dormi de locu, dacă la 300 pasi de locuintia mea, nu s'ar misca catra diua, pe drumulu de feru, câte unu lungu trenu de marfa, cu câte trei masine. Linistitu prin acestu sgomot, adorma. De ce nu o fi putend dormi Bismark nopté? Iata o problema.

* **Unu consulu generalu condamnatu.** La 11 iulie a. c. a aparutu la antreulu „Closerie des Lilas”, cunoscutulu localu parisianu de dans, unu june bine îmbracatu avendu în mana o umbrela. Functionarul politienescu, care era de journa, i-a atrasu atentiunea într'unu modu foarte cuviinciosu, că umbrel'a trebuie se fie predata la garderoba. Acelu june însă se opune, ceea ce a provocatu o cërta, și în urma, numitulu a aplicatu o palma agentului politienescu. Întrebatu fiindu de nume și de ocupatie, strainulu a scosu o carta de visita pe care a scrisu Alberto A. de Guerrico, consul general of Uruguay for London. Afacerea a produsu o mare sensatie în curcile diplomatice: ministrulu de esterne facendu investigatiunile sale, a constatat, că d. de Guerrico într'adeveru ocupa postul de consulu generalu alu republicei Uruguay la Londra, aflandu-se actualmente în concediu la Paris și domiciliatu la otelu Continentalu. D. de Guerrico a invocatu esteritorialitat a colegata cu functiunea sa; i s'a obiectatu însă, că această nu putea se aiba locu, de cât în acea țiera unde guvernulu i-a datu esecutoriu; prin urmare, a fost chiamata înainte sectie 8 a tribunalulu de politie corectionala. Elu s'a aplatat singuru, asigurandu că agentulu politienescu l'a tratatu ca pe unu câne, punendu man'a pe elu. Doi martori, unu comerciantu și unu studentu, depunendu contrariulu, d. Alberto A. de Guerrico a fost condamnatu la 4 septamani de închisóre și 100 fl. amenda.

Nr. 838. Es.
135. Sc.

E d i c t u.

La rogarea lui Iosifu Popescu din cetatea Timisiorii prin această se citedia soci'a lui Natalia nascuta Ioanovicu din Fabricu, carea cu necredintia l'au parasitu înainte de 16 ani, și acaria ubicatiune

na se scie, ca pana *intr'unu anu si o di* se-se presenteze aici, altmintrenea procesulu incaminatu in contra ei se va decide si fara ea in intielesulu santeloru canone bisericesci, resolvinduise de aparatoriu oficiosu aseserulu scaunulu Petru Anca din Maere.

Din siedintia scaunulu protopresviteralu din Timisóra in 4 iuniu 1879 tienuta.

Concursu.

Pentru postulu de capelanu impreunatu cu postulu invetiatorescu dela clas'a a II. din opidulu *Pancota*, piotopresbiteratul Siriei prin acest'a se escrie concursu cu terminu pana la 7 octobre a- c.

Emolumintele acestor posturi sunt, si anume alu capelaniei, folosirea unei jumetati dela sesiunea parohiei veteranului prootu Vasiliu Boitoru, precum si a unei jumetati din birul si stóele si tóte accidentiile acelei parohii, ér venitele invetiatoresci sunt: câte 200 fl. pe anu dela comun'a bisericesca, cuartiru cu gradina, si 6 orgii de lemne. Dela recurinti se cere calificatiunea preserisa pentru parochiele de frunte pentru a puté urmá dupa timpu cá parochu definitivu in numit'a parochia, avendu aciasi recurinti a se presentá inaintea poporului pentru asi arata desteritatea sa in cantari. Recursele se vor adresá oficiului protopopescu in Vilagosiu.

Pancota 3 septembrie 1879.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine **Georgiu Vasiievic** m. p. protop.

Pentru parochia *Hidisielnan* in protopresviteratulu Pamezeului conformu decisului consistorialu din Oradea-mare dd. 9 iuliu nr. 570 B. a. c. se escrie concursu pe langa urmatóarele emoluminte:

1. Pamentulu parochialu $\frac{3}{8}$ de sessie parte aratoriu parte fanatiu. 2. Biru $\frac{1}{2}$ mesura cucuruzu sfermatu dela tóta cas'a, nrulu caseloru 110. 3. Stóele indatinate dela tóte functiunile. 4. Casa parochiala pentru cuartiru cu gradina.

Doritorii de a ocupá acest'a parochia sunt avisati a-si trimitte recoursele conformu stat. org. pana la 29. septembrie la subscrisulu protopresviteru, éra in 30. septembrie se va tiené alegerea.

Datu in Hidisielnan la 30 augustu 1879.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Ell'a Moga** protopresb. Pamezeului.

Prin decisiunea Ven. Consist. alu Caransebesiului din 24 maiu a. c. Nr. 426 B. sistamisanduse unu postu de capelanu in comun'a *Scaiusu*, in protop. Lugosiului, cottulu Carasiului; se escrie concursu pana in 23 sept. a. c. st. v. in care di va fi si alegerea.

Emolumintele sunt 10 jugere de pamentu aratoriu, 3 de fanatiu si 19 jugere tufisui, apoi dela 52 case cate 15 oche cucuruzu in bómbe si stól'a usuata.

Recursele se primescu numai dela clerici absoluti, care au a se adresá timbrate si instruate in sensulu stat. org. bis. catra on. sinodu parochialu gr. or. din Scaiusu si a se tramite dlui Georgiu Pesteanu protopopu in Lugosiu.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu d. protop. districtualu.

Pentru ocuparea parohiei vacante din *Ghiroda* cu filialulu *Iberland*, se escrie concursu cu terminulu de alegere 21 Octomvre 1879 st. v. Venitele parochiali sunt 1. Una sessie de pamentu de 32 jugere si platinu cu casa parochiala si 2 jugere de gradina estravilanu. 2. Dela 113 $\frac{1}{2}$ patrare sesiune de pamentu câte 15 oche bucate de totu patrariulu. 3. Dela 44 case jeleri de tóta cas'a 40 cr. 4. Dela 26 de case in Iberland éra 40 cr. de casa in locu de biru. 5. Stól'a indatinata la noi dela 200 numere de case in Ghiroda si 26 in Iberland.

Recurentii sunt poftiti, pana la terminulu susu amintitu, in vre-o dumineca séu serbatóre (afara de 14 si 16 septemvre a. c. st. v. fiindu atunci tergu la tíera in Timisóra si ómenii nu voru fi la biserica) a se presentá in biserica spre a-si aretá desteritatea in predica si cantare; éra recoursele bine instruite cu documentele recerute la un'a parochia de clas'a II si adresate comitetulu parochialu din Ghirodá au a le trimitte tractualulu Domnu protopresviteru Meletiu Dreghiciu in Timisóra, pana la 19 octomvre 1879 st. v.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine **M. Dreghiciu** m. p. prot. Timis.

Pe parochi'a vacanta de clas'a I din *Beregseu*, pe langa emolumintele: un'a sesiune de pamentu de 32 jugere pamentu slabu, birulu si stól'a dela 180 de case se escrie concursu pana in 14 Octomvre 1879, cand se va tiené si alegerea. Recurentii sunt avisati recoursele loru provediute cu testimoniulu de teologia, testimoniulu de cualificatiune, despre absolvarea a 8 clase gimnsiale a-le trimitte pana in 13 octomvre a. c. protopresviterulu tractualu Meletiu Dreghiciu in Timisóra, si pana atunci a se presentá in biserica spre documentarea desteritatii sale in cele rituale si cantari.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine **Mel. Dreghiciu** m. p. prot. Timis.

Se escrie concursu pentru ocuparea postulu de invetiatoriu la scól'a gr.-or. romana confessionala din comun'a *Socolariu*, dices'a Caransebesiului, protopresviteratulu Bisericeii-albe, comitatulu Carasiu, care statiune invetiatorésca devenindu vacanta prin repozarea fostulu invetiatoriu Nicolau Linti'a, cu terminu pana in 30 septembrie 1879 st. v., in care diua va fi si alegerea.

Emolumintele sunt: salariulu fiesu 300 fl. v. a., 10 orgii de lemne din care are amesuratu a-se incaldi si scól'a, 2 jugere de livada, trei gradini de legumi si cuartiru liberu.

Doritorii de a ocupá acestu postu invetiatorescu sunt avisati a-si substerne recoursele loru bine instruate preseriseloru stat. organicu bisericescu celu multu pana in 25 septembrie 1879 st. v. pré on. d. Iosifu Popovicu protopresbiteru tractualu in Jamu, ca-ci cele mai tardie nu se voru luá in considerare. Si in fine, fiacare recurentu, carele voesce a ocupá postulu acest'a, are a-se infaciosá in vre-o dumineca séu serbatóre in s. biserica spre a-si areta desteritatea in cantari si tipiculu bisericescu.

Socolariu 26 augustu 1879 st. v.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu protopopulu tractualu **Iosifu Popovicu**.

Pentru stațiunea invetiaterésca dela scóla a II confes. paralela oin comun'a *Sicul'a* in inspect. Agrisiului prin acést'a se eserie concursu cu terminu de alegere pe **14 septembrie a. c.** Emolumentele sunt: in bani gata 300 fl. v. a., 11 orgii de lemne, din cari se incaldiesce si scóla; unu jug. pamentu aratoriu, cuartiru cu gradina de legumi si tace dela inmormentári. Recursele ajustate cu testimoniu preparandialu, si cu atestatu despre ocupatiunea de pana aci, se-se trimite — la adres'a comitetului parochialu — inspectorului se. per Pankota in Szölös, cei cu clase gimnasiale voru fi preferiti: éra pana la alegere se-se presinte la biserica ca se-si arate desteritatea in cantare si tipicu.

Sicul'a, 29 aug. 1879.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine **Demetria Pop'a** inspect. scol.

Pentru ocuparea postului de invetiatoriu la scóla gr.-or. din *Satu-micu*, in protop. Lugosiului, cottulu Carasiului, se eserie concursu pana in **16 septembrie vechiu a. c.**, in care di va fi si alegerea.

Emolumentele sunt: 200 fl. v. a. salariu annalu, 8 stangeni de lemne, din cari are a se incaldi si scóla, 2 jugere pamentu aratoriu, 14 fl. v. a. pentru scripturistica, conferintie si curatorulu scólei, cortelu liberu cu gradina de $\frac{1}{4}$ jugeru,

Recurentii au a se adresá catra on. sinodu parochialu gr.-or. din Satu-micu si a-si espedá recursele instruate in sensulu stat. org. la Rv. D. Georgiu Pesteanu protopopu gr.-or. in Lugosiu.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu protopopulu tractualu.

Pentru deplinirea stațiunei invetiatoresci vacante din *Dobrotiu* protopresviteratulu Halmagiului se eserie concursu cu terminulu de alegere **16 Septemvre**. Salariulu annalu 200 fl. v. a., 6 orgii de lemne, cuartiru liberu si gradina.

Recurentii au a trimite recursele lorú ajustate conformu prescrișloru statutulu organicu, si adresate comitetulu parochialu, subscrisulu protopresviteru, si inspectoru scolaru in Halmagin.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine **Ioanu Croza** prot. si inspect. secl.

Pentru postulu de capelanu pre langa neputinciosulu parochu Nicolae Vladu din *Servesti* se publica concursu **cu terminu de o luna**.

Emolumentele impreunate cu acestu postu suntu $\frac{1}{3}$ parte din venitulú stolariu si biru si $\frac{1}{3}$ parte din sessi'a pamentulu parochialu.

Doritorii de a ocupá acestu postu au se substérna suplicele pana la finea lui septemvre c. v. instruate cu atestatele prescrișe de statutulu organicu, si de normativele consistoriale, la pré on. d. protopresbiteru alu Caransebesinulu.

Servesti din siedintia comitetulu parochialu ténuta in **24 augustu 1879**.

In contielegere cu protopresbiterulu tractualu.

Pentru ocuparea postulu de invetiatoriu la scóla rom. gr. or. confesionala clasa II. de nou infiintata dia comuna *Mercina*, protopresbiteratulu Oravitiei, cottulu Carasiului se eserie de nou concursu pana in **14 septemvre a. c.** in care di se va tienne si alegerea. Emolumentel' suntu: 300 fl. v. a. in bani. $2\frac{1}{2}$ jugere de pamentu aratoriu, cuartiru liberu, 4 orgii de lemne, din care are a se incaldi si scóla, 10 fl. pentru scripturistice si 10 fl. pentru conferentie. Doritorii de a ocupá acestu postu suntu avisati a-si trimite recursele lorú instruate in sensulu statutulu organicu, si adresate comitetulu parochialu d. protopresbiteru Iacoba Popoviciu in Oravitia, pe langa aceea a-se presentá intr'o dumineca séu serbatóre si in santa biserica pentru de ase incredintia poporulu despre desteritatea densiloru in cantarile bisericesci.

Mercina 25 augustu 1879.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu D. protop. districtualu.

Pentru intregirea parochiei vacante de clasa III din Comuna *Valea-mare — Poganicu* — protopr. Jebelului in cottulu Carasiului, se eserie concursu cu terminu pana la **ultima septembrie st. v.**

Emolumentele suntu: un'a sesiune parochiala de 30 jug. parte de clasa II parte de a III clasa, dela 100 de case biru a 15 oche cucuruzu despoiatu si stola usuata cu prospectu de a se ameliorá; dela Hus. Sa D. Georgiu Ioanoviciu proprietariu mare de Dulleu si Valea-mare 10 meti cucuruzu despoiatu ca dotatiune annala.

Casa noua ca cuartiru parochialu liberu edificata coresponditóre timpulu presente, cu doua chilii, camara si cuina, cu gradina de $\frac{1}{2}$ jugeru ingradita de comuna.

Doritorii de a ocupá acést'a parochia, au a-si inaintá recursele lorú providute cu documentele prescrișe conform stat. org. adresate comitet. par. ale substerne Pré On. D. Ales. Ioanoviciu protop. in Jebelu pana la terminulu indicatu — dela recurenti se pottesce a se infaciosia in vre-o Dumineca séu serbatóre in s. biserica pentru a-si aretá desteritatea in cantari si tipicu.

Valea-mare — Poganicu — in 19 augustu 1879.

Comitetulu parochialu gr. or.

In contielegere cu protopresbiterulu tractualu.

In urmarea gratósei ordinatiuni a ven. cons. dd. 26. iuliu a. c. nr. 612 bis. se eserie concursu pre parochi'a gr. or. *Batesci* protop. Fagetulu cu terminulu pana la **7 octomvre a. c. st. v.** candu se v'a tienne si alegerea.

Emolumentele sunt: Un'a sesiune de 32 jugere estravilannu, birulu dela 100 de case, stol'a usuata si 1 jugeru gradina intravilannu.

Doritorii de a ocupá acést'a parochia suntu avisati recursele lor conform §. 13. stat. org. bis. ale instruí adresandu-le com. parochialu, se le subscérna pré on. d. prot. Atanasiu Ioanoviciu in Fagetu.

Batesci in 1. sept. 1879.

Comitetulu parochialu gr. or.

In contielegere cu protopopulu tractualu.